

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
มันลืมหัดขนาดนั้นว่าเอาเสียบ้าง

วันที่ ๒๐ ตุลาคม กรูเงินทองคำได้ ๔๕๖ กอง กรูเงินสดได้ ๓๑๑ กอง รวมเป็น ๗๖๗ กอง ทองคำที่ได้แล้วเวลานี้ ๕,๒๘๔ กิโลกรัม กรูเงินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น กรูเงินทองคำได้ ๔,๘๘๗ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๑๔ กิโล ๓๖ บาท ๑ สลึง กรูเงินสดและ เช็คได้ ๑๕,๖๘๑ กอง เท่ากับเงินสด ๒๕,๐๘๙,๖๐๐ บาท รวมกรูเงินทองคำทั้งหมดได้ ๒๐,๕๖๘ กอง ยังขาดอยู่อีก ๖๓,๔๓๒ กอง ยังขาดอยู่อีกตั้ง ๖ หมื่น จากนั้นไปถึงวันที่ ๒๖ มันก็วัน เราจะเอาวันละหมื่น ๆ ได้ไหม เเหอ ยังอีก ๔ วันมันต้องได้วันละหมื่นกว่า ถึงจะได้ นี้ละกรุณาทราบตามนี้

วันไหนเราก็เทศน์ตั้งแต่เรื่องชาติเรื่องบ้านเมือง อุ่มชาติบ้านเมือง ทางด้านจิตใจก็แทรกกันไปเล็กน้อย ๆ นอกนั้นก็แต่ด้านวัตถุมากต่อมากนะ เทศน์มาโดยลำดับ ส่วนเข้าศาลาก็เหมือนกัน ส่วนมากธรรมะล้วน ๆ ไม่ค่อยได้เทศน์ มักจะมีเรื่องด้านวัตถุเข้าแทรกเสมอ เพราะเวลานี้เป็นความจำเป็นสำหรับชาติไทยเราที่จะช่วยตัวเองให้ขึ้นสู่ฐานะพองามตา จะไม่ได้ยินแต่คำว่า เด็กเล็กเด็กน้อยผู้ใหญ่ใครมา แม้ที่สุดหามา ถ้ามันพูดได้มันก็จะบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า มาจากสหรัฐ ฟังซินะ มันเป็นบ้ากับเมืองนอกเมืองนา มันลืมหัดขนาดนี้ว่าเอาเสียบ้าง เป็นอย่างนี้นะ หน้าไหนมาถ่าลงได้ว่ามาจากเมืองนอก เช่นมาจากสหรัฐละ โอ๊ย ดุมีหน้ามีตาไปด้วยกันหมดนะ มันเป็นบ้ากับนะ พวกนี้รู้ตัวไหม เราลืมหัดขนาดไหนถึงจะไปยกยอเขาจนเกินเนื้อเกินตัว ลืมพื้นฟูชาติไทยของเราขึ้น ให้ทัดเทียมกันขึ้นโดยลำดับตามฐานะของพวกเขา ด้วยความรู้สึกนี้รู้สึกตัว

อันนี้หน้าไหนมา ฟังมานานแล้วนะ บางทีจีหน้าผากเอาเลยก็มี เช่น เอาวัตถุเอาของอะไรมาทาน อย่างชอกโกแล็ต ว่าเอามาจากฝรั่งเศสบ้าง อังกฤษบ้าง สหรัฐบ้าง เอามาอวดนะ เราฟังแล้วก็เปรี้ยวทันทีเลย คือมันทนไม่ได้ มันลืมหัดเสียจนไม่รู้เนื้อรู้ตัวนี้ทำยังไง ใส่เปรี้ยวเสียบ้าง ท่านทั้งหลายทราบแล้วยัง เวลานี้เราช่วยชาติไทย เมืองไหนเขามาช่วยเรามีไหม พิจารณาซิ เราช่วยเราแทบล้มแทบตาย แล้วมีแต่ก้มหัวกราบเขาเรื่อย ๆ ด้วยความเคารพบูชาเขา ที่เขาจะเอาตับเอาปอดเราไปกิน เหยียบหัวเราไปตลอด เงินเขาดอลลาร์หนึ่งเทียบกับเงินไทยเราเท่าไรบาท เหยียบไปเท่าไร ทุกสิ่งทุกอย่างวัตถุมาจากภายนอกเหยียบหัวเมืองไทยทั้งนั้น เรารู้ตัวไหม

เราไม่คิดบ้างหรือที่จะฟิตตัวขึ้น ไม่ได้เป็นอย่างดีเขาก็ตาม ขอให้มันนิสัย เหมือนว่ามัดตัวหนึ่งมันก็รักชาติของมัน สัตว์ตัวหนึ่งแต่ละตัว ๆ รักชาติของมัน คนไทยทั้งประเทศไม่รักชาติมีหรือ ทำไมไม่สงวนชาติของตัวเองบ้าง อะไรเอาตั้งแต่เรื่องเมื่อนอกมาอวดกัน ๆ อวดคนไทยพวกบ้าด้วยกัน มันก็เป็นบ้าไปเรื่อย ๆ ละซี อวดเพื่อเป็นคติเราไม่ว่านะ เอาของมาจากไหนก็ตามที่เป็นคติ ยกขึ้นบ้านใดเมืองใดก็ตามถ้าเป็นคติ ที่เราจะยึดเป็นคติตัวอย่างได้แล้วนำมาเป็นคติ อันนี้พูดออกมาแต่ความหมอบราบ ๆ ด้วยความลืมหืมตัวทั้งนั้น มันน่าทุเรศนะเมืองไทยเรา นี่เราพูดถึงเรื่องความลืมหืมตัวของเรา

เห็นไหมเราช่วยชาติเวลานี้ เมืองไหนได้มาช่วยเราบ้าง มีแต่เมืองไทยเราแทบลืมหืมตาย เรายังไม่รู้ตัวอยู่หรือ นี่ละการฟิตตัวขึ้นอย่างนี้ของเรา ด้วยการช่วยชาติของเรานี้ จะค่อยเริ่มฟื้นฟูขึ้นไปเป็นลำดับลำดับ ให้ความฟุ้งทั้งหลายจำเอาไว้ นะ อย่ามีแต่หมอบกับเขาโดยถ่ายเดียว โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวที่จะฟิตตัวขึ้นบ้าง ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย แล้วยังจะลืมหืมตัวไปถึงลูกถึงหลาน อะไร ๆ ถ้ามาจากเมืองนอกแล้วจะดีไปหมด เป็นเหาะเหินเดินฟ้ามา ไอ้เรานี้อยู่ใต้ส้วมใต้ถานไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ ขอให้คิดบ้าง

นี่เอาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ธรรมท่านเสมอ อะไรผิดอะไรถูกท่านรู้หมด ท่านสอนพวกเราให้รู้เรื่องราวบ้าง เวลานี้เมืองไทยเราเหมือนกันจริง ๆ เหมือนกับเมืองนอก เหนือไม่ได้ศัพท์ได้แสงไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรเลย การที่นำของเมืองใดก็ตามมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่เมืองไทยด้วยความจำเป็น เมืองเขาเมืองเราเหมือนกัน ไม่มีใครตำหนิใคร แต่แบบเห่อ ๆ เป็นบ้านนี้ไม่น่าดู ถ้าหมาอย่างไอ้ปุกก็เราเป็นอยู่ในวัด เราจะไล่มันออกจากวัด แต่มันไม่เหอนะไอ้ปุกก็เรา เห็นเจ้าของมามันวิ่งไล่เจ้าของมันปั๊บ ๆ เลย คนอื่นมันไม่ยุ่ง อันนี้อะไรเมืองไทยเป็นเจ้าของทำไมไม่สนใจกัน ดูเมืองไทยเราซึ่งเป็นเมืองเจ้าของ เมืองนั้นเราเป็นเจ้าของที่ไหน เมืองไทยเราเป็นเจ้าของ ตั้งแต่หมาไอ้ปุกก็เรา มันยังรู้จักเจ้าของ มันมีความเคารพต่อเจ้าของ มีความรักซื่อสัตย์สุจริตต่อเจ้าของ เห็นเจ้าของในวัดรู้ทุกตัวหมาในนี้นะ

เมืองไทยเราเป็นยังไง ถ้าอย่างนั้นก็เลกว่าหมาละซีไม่รู้เจ้าของ ชาติไทยเป็น เจ้าของ มันเป็นยังไงบ้างจึงไม่รู้จักเจ้าของ เห่อเป็นบ้าเมืองนอกเมืองนาซึ่งเราไม่ใช่เป็น เจ้าของ ก็ไปดึงเข้ามาเป็นเจ้าของเหยียบหัวเรา ๆ มันน่าดูไหมพิจารณาซิ เอามาเทียบอย่างนี้ นี่ละการเทียบเคียงไม่ว่าสูงว่าต่ำเทียบได้ เพื่อเป็นทางก้าวเดินของอรรถของธรรม ให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณานะ เราฟังมานานแล้วแหละ ลืมหืมตัวมาก เราพูดอย่างนี้เราก็เป็นคนไทย เรียนวิชาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย วิชากิเลสจะไม่มีการรู้

เนื้อผู้ตัวอะไรเลย ถ้าเป็นวิชาธรรมจับตรงไหนมันรู้ ๆ แก่ไขตัดแปลง อะไรบกพร่องให้ แก่ไขตัดแปลงตรงที่บกพร่อง แล้วก็ค่อยดีขึ้น ๆ

อย่าพากันเห่อจนลืมนื้อลืมหื้อตัวนะ อะไร ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภายนอกเอามาเป็น ประโยชน์ไม่เป็นไร ไม่ว่าเขาว่าเราเหมือนกันหมด แต่อย่าเห่อแบบบ้านี้ะนะ อะไรมีแต่ ของเมืองนอก แม้ที่สุดชอกโกแล็ตเท่านั้นก็เอามาอวด แล้วมาอวดกับหลวงตาบัวด้วย ช้ำ ฟาดหน้าผากเอาเลย ปานนี้มันเอายาใส่หน้าผากมันหายแล้วยังไม่รู้ ถูกหลวงตา ฟาดหน้าผากมัน ประสาชอกโกแล็ตก็มาอวด โถ ใส่เปรียงเลยวันนั้น ฟังไม่ได้เลยนะ มันลืมหื้อตัวจนขนาดที่ว่ามาพูดนื้ออย่างสง่าผ่าเผย ว่าได้ของดีมาจากโน้น ๆ มีแต่มาอวด อาจารย์ อาจารย์ก็ใส่เปรียงเลย เราอยากจะทำพูดช้ำ ๆ เข้าไปอีกสักหน่อย แต่อาจจะเป็น ตลกหรืออะไรก็ได้แล้วแต่ โคตรพ่อโคตรแม่มันหรือชอกโกแล็ตนี้ เราอยากว่าอย่างนั้น มึง เกิดกับชอกโกแล็ตนี้หรือ มึงไม่ได้เกิดกับพ่อกับแม่มึงหรือ มึงถึงไม่มองดูพ่อคุณแม่คือ เมืองไทยของมึงบ้าง อยากถามว่าอย่างนั้นนะ มันลืมหื้อตัวขนาดนั้นเอาเสียบ้างซี

อย่าพากันลืมนื้อลืมหื้อตัวเกินไปเมืองไทยเรา นี่ละธรรมจับ พูดตามความสัตย์ ความจริง อะไรก็ตามถ้ามาจากเมืองนอกเป็นบ้ากันทั้งนั้น เห่อ ๆ อย่าลืมนื้อลืมหื้อตัว อย่าเห่อเกินประมาณ ให้นำเข้ามาเป็นคติเครื่องเตือนใจตัวเอง สิ่งใดที่เรายังไม่มี เอ้า นำมา อันใดไม่จำเป็นอย่าซื้ออย่าหา อย่าเอามาเห่อมาหลอกกัน อันใดที่มีในเมืองไทย ของเรา ให้พากันใช้ในเมืองไทยของเรา เป็นการสร้างเนื้อสร้างหนังขึ้นที่เมืองไทยของเรา ก็ค่อยเติบโตหนาแน่นขึ้นเรื่อย ๆ ต่างคนต่างสงเคราะห์อนุเคราะห์ซึ่งกันและกัน การซื้อการขายเรียกว่าสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน แล้วเงินทองข้าวของก็เกิดขึ้นในเมืองไทย อยู่ในเมืองไทย หมุนอยู่ในเมืองไทยไม่ได้ออกข้างนอก

นี่อะอะวิ่งออกไปข้างนอกไปเอามา ๆ เงินเท่าไรในเมืองไทยก็โยกออกไปเมืองนอก ไปซื้อของเมืองนอกหมด แม้ที่สุดได้ไปเที่ยวเมืองนอกก็เอา เงินหมดไปเท่าไรไปเที่ยวเมืองนอก เป็นบ้าเห่อกันนั้นนะ มันนำคิดนะ ท่านทั้งหลายคิดหรือยัง นี่ละธรรม เป็นอย่างนี้ จะไม่เข้าข้างใครออกใคร ผิดถูกประการใดจะพูดตามหลักความจริงของธรรม เป็นอย่างนี้ อย่าลืมนื้อลืมหื้อตัวจนเกินไป เวลานี้ลืมหื้อตัวลืมหื้อตัวมากเมืองไทยเรา

แม้ที่สุดพระเราก็เหมือนกัน ไปเรียนที่ไหน พุทธศาสนาก็ล้ำเลิศประเสริฐสุดแล้ว นี่ไปเรียนวิทยานิพนธ์ทางโน้นทางนี้ เมืองนั้นเมืองนี้เอามาอวดเมืองไทย แล้วจะมาเหยียบพุทธศาสนาด้วย เรียนวิทยานิพนธ์จากพระเก่ง ๆ นั้นแหละ องค์ไหน ๆ บ้างมีในเมืองไทยเรานี้ กำลังเรียนวิทยานิพนธ์มาเหยียบธรรมะของพระพุทธเจ้า มันเห็นชัด ๆ อย่างนั้นะ นี่ละอำนาจของกิเลสเมื่อหนาแน่นขึ้นมาแล้วมันเยอหยิ่งจองทอง พองตัวว่าเป็นผู้วิเศษวิโส ไปเรียนวิทยานิพนธ์มา อยากให้เขามองดูหน้า ถ้าให้เรามองดู

หน้า ตรงไหนมันจะเหมาะ ก็ตรงคางกรรไกรมันนี่เหมาะที่สุด ใส่เปรี้ยวเข้าตรงนั้น เข้าใจหรือ ให้เรามองเราจะมองอย่างนั้น โคตรพ่อโคตรแม่มีอยู่ทำไมไม่ดูโคตรพ่อโคตรแม่มีบ้าง จะว่านั่น วิทยานิพนธ์นี่เพิ่มมาจากไหน เป็นวิชาของกิเลสมาเหยียบย่ำทำลายศาสนาต่างหาก ที่ว่าวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ของพระพุทธเจ้าเป็นยังไง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เรียนวิทยานิพนธ์อยู่ในป่าในเขา ได้ตรัสรู้ขึ้นเป็นศาสดาเอกของโลก บรรดาสาวกทั้งหลายที่ไปเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยป่าดั่งพระพุทธเจ้าพาเรียนพาปฏิบัติมา องค์นี้สำเร็จพระโสดา องค์นี้สำเร็จพระสกิทาคา องค์นี้สำเร็จพระอนาคา องค์นี้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ รวมแล้วเป็น พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ ของพวกเรามาสอนเราเดี๋ยวนี้ ออกมาจากมหาวิทยาลัยป่า ถ้าว่าวิทยานิพนธ์ก็วิทยานิพนธ์นั้นเป็นวิทยานิพนธ์ของธรรมฆ่ากิเลส ฆ่าข้าศึกศัตรูทั้งหลายที่มันเผาหัวใจของโลก ได้แก่กิเลสทั้งหลาย นี่วิทยานิพนธ์นี้เอามาฆ่ากิเลส

วิทยานิพนธ์นี้เอามาฆ่ากิเลสหรือเอามาเสริมกิเลส เหยียบหัวทั้งตัวเองและคนอื่นตลอดถึงศาสนาด้วย เราไม่ได้แน่ใจนะ วิทยานิพนธ์ที่เรียนมามาก ๆ ไปตั้งที่นั่นตั้งที่นี่ มหาวิทยาลัยสงฆ์มหาวิทยาลัยเส็ง ทุกแห่งทุกอย่างมีแต่วิชาทางโลกเข้ามาเหยียบธรรมทั้งนั้น ธรรมบกพร่องที่ตรงไหนที่จะหาเรื่องเข้ามา ความเข้าใจจะว่ามาส่งเสริม มาส่งเสริมอะไรมาเหยียบพุทธศาสนา ถ้าพุทธศาสนาบกพร่องเอามาส่งเสริมถูก นี้ไม่มีอะไรบกพร่องพุทธศาสนา ถ้าว่าธรรมที่สอนมานั้นก็เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกสิ่งทุกอย่างแล้วบกพร่องที่ตรงไหน มันหาเรื่องหาเกา�ิ่งกว่าหมาขี้เรื้อนพวกนี้ กำลังเรียนวิชาของกิเลสเข้ามาเหยียบศาสนา พระเรานี้ละตัวสำคัญมากนะ

เหยียบศาสนาไม่มีใครเกินพระละ พระต้องนับไปหมดใครไม่ดีว่าหมด หลวงตาบัวไม่ดี เอ้า เขกบาลเลยนะ หลวงตาบัวก็มีกบาลเหมือนกัน แต่ใครปฏิบัติไม่ดี ๆ มาชุ่มชุ่มกับหลวงตาบัวไม่ได้ ระวังหน้าผากแตกนะเข้าใจไหม นี่ละเรียกว่าหมัดตรงไปเลย หมัดธรรมะพระพุทธเจ้าไม่อ้อมแอ้ม ๆ พูดตามหลักความจริง แล้วนี่มันเรียนตั้งแต่วิชาทางโลกเข้ามาเหยียบศาสนาทั้งนั้น อยู่ในวัดในวาในพระในเณร มันจะมีธรรมดาธรรมที่ตรงไหน มันมีแต่ความรู้ของกิเลสตัณหาเต็มอยู่ในวัดในวา แล้วสุดท้ายวัดก็เป็นวัดส้วมวัดถ่าน พระก็เป็นพระส้วมพระถ่านเต็มวัดเต็มวาเต็มบ้านเต็มเมือง มีแต่เรื่องส้วมเรื่องถ่านอยู่ในพระในเณร เราไม่ได้เว้น ตรงไหนไม่ดีก็ส้วมถ่าน เช่น วัดป่าบ้านตาดก็มีส้วมมีถ่าน ถ้าไม่มีส้วมมีถ่านอย่างที่ว่านี้ ส้วมถ่านถ่ายทั่วไปมันก็มีทั่วไปนั่น เราไม่พูดถึง ความปฏิบัติสกปรกโสมนี่ละ ปฏิบัติเพื่อส้วมเพื่อถ่าน เลวมากนะ

นี่ละศาสนาจะจม จมเพราะพวกเราทั้งหลายเรียนวิชาอะไร ๆ มา เข้ามาเหยียบ พุทธศาสนาจนแหลกจนเหลวเวลานี้ แล้วก็มาหาเรื่องตีเข้าไปอีกว่าพุทธศาสนาไม่มี ความหมาย ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี มรรคผลไม่มี นี่กิเลสเข้าไปเหยียบทั้งนั้นนะ โคตรพ่อโคตรแม่มันเคยได้ปฏิบัติศาสนา มาจากที่ไหนมันถึงมาอวดผู้ทำปฏิบัติศาสนา ผู้ทำทรงมรรคทรงผลอยู่มีจำนวนมาก น้อยเพียงไร พุทฺธ ธรรม์ สงฆ์ สรรณํ คัจฉามิ นี่คือคนประเภทใด เป็นผู้ทรงมรรคทรง ผลมิใช่หรือ มาสอนโลกเป็น สรรณะเรานี้ ไอ้ เรามีอะไรเป็นสรรณะ โคตรพ่อโคตรแม่มัน ก็ไม่เคยมีสรรณะในตัวมัน พุทฺธ ธรรม์ สังโฆ มันไม่เคยระลึก ตื่นนอนขึ้นมาวิ่งแจ้นเป็น บ้ากันยิ่งกว่าหมาเดือน ๙ หมาเดือน ๑๒ มันมีพุทฺธ ธรรม์ สังโฆ อะไร และมันมีความ สามารถยังงั้นมาลบล้างมรรคผลนิพพาน ที่พระพุทฺธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านทรงไว้ เรียบร้อยแล้ว ประกาศสอนโลกให้ปฏิบัติตนเพื่อมรรคผลนิพพานนี้

มันเอาอำนาจมาจากไหนมาลบล้างธรรมเหล่านี้ ที่ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนไว้ มัน ได้ความเอกมาจากไหน ถ้าว่าเอกมันก็เอกมีตาข้างเดียวเข้าใจไหม คือข้างหนึ่งมันบอด ถ้าบอดอีกข้างนี้เรียกว่ามันตาบอดไปหมดเลย เดียวนี้มันกำลังตาเอก มีตาข้างเดียว ไม่ ใช้เอกไม่มีสอง เช่นเขาเรียนชั้นเอก ๆ ชั้นเอกคือว่า ๑ ไม่มีใครแข่ง ที่เราเรียนทุกวันนี้ มันเอกตาข้างเดียว ถ้าข้างหนึ่งมันบอดอยู่แล้วหมดทำลาย ไม่มีคำว่าเอกว่าโท ว่าแต่ไอ้ บอดเท่านั้นพอ

นี่เราพูดถึงเรื่องความลืมนื้อลืมตัวของพวกเรา ก้าวเข้าไปสู่เมืองนอกเมืองนอก เต็มไปทั่วทุกแห่งทุกหน ควรที่พี่น้องทั้งหลายจะรู้เนื้อรู้ตัวบ้าง เรียนมากเรียนน้อยเรียน มาจากไหน เพื่อมาเป็นเครื่องประดับตัวเองและส่วนรวม รวมแล้วก็เรียกว่าประเทศ ไทยของเรา เรียนขอให้ได้หลักวิชาความรู้มาเป็นสง่าราศีต่อชาติไทยของเรามันถึงถูก ออย่าเรียนมาเพื่อเอากิเลสมาพอกตัวเองหมดทั้งตัวว่าระดับเกียรติ เยอหยิ่งจองหอง แล้วทำลายคนอื่นด้วยวิชาความรู้จอมปลอมมันมีอยู่มากเวลานี้ เพราะไม่มีธรรมในใจ ถ้ามีธรรมในใจเรียนมากเรียนน้อยเท่าไรจะดีขึ้นโดยลำดับ ๆ แม้ที่สุดถ้าหากว่าผู้เรียน ธรรม ไม่ปฏิบัติธรรมก็ไม่เป็นท่า ถ้าปฏิบัติธรรมนิดเดียวก็ดี นี่ละที่สุดอยู่จุดนี้นะ

เด็กก็ดีเรียนตั้งใจปฏิบัติในธรรมเป็นธรรม ในโลกเป็นโลก กิเลสตัณหาไม่ขึ้นอยู่ กับผู้ใด ขึ้นอยู่กับหัวใจของคน ชาติไทยมีความจงรักภักดีต่อศาสนา เอ้า ปฏิบัติไป เรื่องพุทธศาสนานี้ที่กิเลสมันทำทลายหรือมันลบล้างอยู่ตลอดเวลาว่า บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานหรือมรรคผลนิพพาน ไม่มี ทั้ง ๆ ที่พระพุทฺธเจ้าสอนไว้แล้ว สิ่งนี้มีโดยสมบูรณ์แบบ พระพุทฺธเจ้าท่านทรงแสดง และประกาศสอนโลกมานี้ เอาตั้ง แต่มรรคแต่ผลมาแสดง

นี่ละการกินมันก็สับสนปนเปเข้ามาให้สับสนเนื้อสับสนตัว การจับการจ่าย การหมุนตัว เป็นไฟไปเลย การใช้การสอยเอาอีกเหมือนกัน เทียบไปเลยการใช้การสอยมีอะไรบ้าง มาใช้ การอยู่เป็นยังไง เขาสร้างตึกรามบ้านช่องเป็นยังไง ดูตัวอย่างเขามาแล้วก็ซัดละซิ ตัวเท่าหนูนี้อยากได้เหมือนเขามันก็ไม่ได้ซิ หงายหมาลงไป เข้าใจไหมมันสู้ไม่ได้ มันเป็นอย่างนี้นะ เวลานี้กำลังสับสนปนเปนะทุกสิ่งทุกอย่างเมืองไทยเรา ถ้าเราไม่มีธรรม เข้าไปตัดไปเลือกเก็บไว้หรือสงวนไว้เฉพาะที่จำเป็น ๆ อะไรไม่จำเป็นตัดออก ๆ ถ้าไม่ทำอย่างนี้ไม่ได้นะเมืองไทยเราจะจม เป็นศาสนาของกิเลสเป็นพื้นเป็นไฟทั้งหมด ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มี แล้วโลกนี้จะหาเวลาเย็นไม่ได้ ร้อนกันหมดเลยนะ

ถ้ามีธรรมในใจแล้วจะเย็น เราอยู่ในบ้านของเรานี้มีธรรมในใจเราสงบ มี ๒ คน ผัวเมียก็ ๒ เฒ่าอยู่ด้วยกันสบาย เพราะผัวก็ไม่คิดเมียก็ไม่คะนอง เมียก็ไม่ไปหาไอ้หนู ผัวก็ไม่ไปหาไอ้หนูละซิ ต่างคนต่างพอใจซึ่งกันและกัน ถึงวันตายผัวเมียคู่นี้เฒ่าแก่ ๒ คนนี้จะตายไปด้วยความนิ่มนวลและมีความสุขความอาลัยซึ่งกันและกัน เกิดภพหน้าชาติหน้าก็จะไปเป็นผัวเป็นเมียกันที่ดิบที่ดีนี่อีกต่อไป ถ้าเป็นก่อกกรรมก่อเวรไว้ ไปเป็นผัวเป็นเมียกันข้างหน้าก็ไปเป็นเทวทัตกัดกันอยู่ข้างหน้า ถ้าไม่มีธรรม ถ้าไม่มีธรรมเป็นอย่างนี้นะท่านทั้งหลายจำเอาไว้

ธรรมมีอยู่ที่ไหนแทรกที่ไหนจะเย็นไปทุกแห่งทุกหน ยังไม่รู้หรือหรือว่าธรรม ทำโลกให้เย็นมานานแล้ว แล้วยังจะเป็นบ้ากับกิเลสตลอดเวลาเทรอ ให้พากันคำนึงถึงธรรมนะ ถ้าไม่คำนึงจะจมแน่ ๆ ศาสดาองค์เอกไม่มีสอง พูดอย่างไรแล้วไม่มีสอง ต้องเป็นหนึ่งทั้งนั้น ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นรกเป็นนรก สวรรค์เป็นสวรรค์ ใครอย่าเก่งกว่านรกเก่งกว่าสวรรค์ และข้ามหัวสวรรค์ข้ามหัวนรกไป อย่าไปอวด อย่าไปข้ามนะ จมทั้งนั้น ๆ ถ้าหากว่าข้ามได้ พระพุทธเจ้าลบหมดแล้วนรกไม่ให้มีแก่สัตว์ ใครจะมีความเมตตาสงสารยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก สิ่งเหล่านี้เป็นภัยต่อสัตว์มิใช่เทรอ พระองค์จะลบหมดไม่ให้มีเหลือ จะให้มีตั้งแต่ความสุขความเจริญตามความมุ่งมาดปรารถนาทุกอย่าง สัตว์โลกทั้งหลายจะเย็นไปหมดนะ

อันนี้มันลบไม่ได้ละซิ นรกเป็นของมีอยู่มาตั้งเดิมตั้งกับตั้งกลับ สวรรค์นิพพานมีอยู่ตั้งกับตั้งกลับ แล้วไปจากบาปจากบุญมีมาตั้งกับตั้งกลับ สัตว์โลกทำบาปทำบุญ ทำดีทำชั่วเมื่อไร นั้นแหละเรียกว่าทำบาปทำบุญ สายทางที่จะลงนรกไปสวรรค์อยู่ที่ตรงนั้น ลบไม่ได้นะ ถ้าไม่ลบการทำของเราเสีย การทำคืออะไร อย่าทำชั่ว มันก็ไม่ไปชั่ว ทำแต่ดีก็ไปดี ดีสุดขีดแล้วหมดปัญหา พากันจดจำเอานะ มันจะไม่มีศาสนาติดเนื้อติดตัวชาวไทยเราเวลานี้ มีแต่กิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง มองไปที่ไหนมันอดไม่ได้นะ นอกจากไม่พูดเฉย ๆ เพราะธรรมนี้ไม่เหมือนโลก เห็นเหมือนไม่เห็น รู้

เหมือนไม่รู้ ไม่ได้แบกได้ทาม ไม่ได้ขัดข้องในใจ ไม่เคียดไม่แค้นให้ผู้ใด พอใจให้ใคร ไม่พอใจให้ใคร ไม่แสดงภายในจิตใจ ธรรมเป็นธรรมล้วน ๆ แต่ดูได้อันดัดชัดเจน ท่านทั้งหลายจำเอานะ ให้ปฏิบัติ

วันนี้ก็เป็นวันออกพรรษา คำว่าออกพรรษา กำหนดกาลเวลาของพระ จากนั้นท่านจะไปเที่ยวที่ไหนท่านก็ได้ ในพรรษานั้นให้อยู่ภายในวัดนี้ครบ ๓ เดือน เว้นแต่มีกิจจำเป็นท่านให้ไปได้ภายใน ๗ วัน ท่านเรียกว่า สัตตทาหะ ที่นี้พอออกพรรษาแล้วจะไปไหนก็ได้ พวกเราก็ดูคุณงามความดีเข้าสู่ตัวชี้ กำหนดไว้อีก นี้ออกพรรษาแล้วกิเลสยังไม่ได้ออกจากหัวใจเรานั้นยังมัดเรา เราเอาธรรมเข้าแก้กิเลสอีก นี่เป็นพรรษาของเรา เข้าใจไหม แก่มั่นอย่างนั้น ๆ ซิ เข้าใจ วันนี้เอาแค่นี้ก่อนละนะ พอ

ดร.รัตนา มีเรื่องกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่อง อินเทอร์เน็ตเจ้าคะ คณะศิษย์ได้ไปจดทะเบียนในวัด เป็นอินเทอร์เน็ตที่เป็นทางการเจ้าคะ ชื่อว่า luangta.or.th

or นี้ใช้สำหรับองค์กรเจ้าคะ แสดงว่าวัดเป็นองค์กร จึงจะจดได้ แล้วก็จดที่บริษัท th อยู่แถวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต เพื่อให้มีกฎหมายไทยมารองรับ แล้วก็จะได้เป็นชื่อ โดเมนเนมของวัด โดยคณะกรรมการฝ่ายฆราวาสเป็นผู้ดำเนินการช่วยวัด ตามแนวทางหรือภายใต้นโยบายของหลวงตาและวัดป่าบ้านตาด คณะศิษย์ทั้งพระ และฆราวาสจะคอยควบคุมดูแล เว็บไซต์ ของหลวงตา เพื่อนำธรรมะคำสอนของหลวงตาทั้งภาคเสียง และข้อความเทศนาอบรมพระ-ฆราวาสต่าง ๆ ของหลวงตา ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้แสวงหาธรรมทางเว็บไซต์ของหลวงตามากที่สุด เป็นธรรมทาน หากท่านผู้ใดจะนำไปเผยแพร่ต่อเป็นธรรมทานก็นำไปจาก เว็บ ได้เลย แต่จะสงวนลิขสิทธิ์สำหรับ ๓-๔ ประการ พอที่จะนึกได้ตอนนี้ก็คือ ขอสงวนลิขสิทธิ์ กรณี

๑ เพื่อนำไปจำหน่ายหรือขาย

๒.หากนำไปแล้วทำให้ธรรมะของหลวงตาบิดเบือนไป

๓.หากก่อให้เกิดความเสียหายไม่ว่าจะด้านภาพ เสียง ข้อความเทศน์ หรืออื่น ๆ ที่ทำให้เสื่อมเสียต่อองค์หลวงตาหรือธรรมะของหลวงตา ทั้ง ๓-๔ กรณีนี้ก็จะขอสงวนลิขสิทธิ์ห้ามนำไปเผยแพร่ การที่จดเว็บไซต์หลวงตา www.luangta.or.th ซึ่งเป็นทางการได้นี้เพราะว่า เราได้บอกกับทางบริษัทว่า เรามีชมรมบูชาพระคุณหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน มีลูกเป็นหัวหน้า ผู้กำกับเป็นลูกน้องเจ้าคะ

หลวงตา เออ มันต้องอย่างนั้น พอได้โอกาส ทางนี้กำลังฟังเชื่อ ป่ะเลย

อ่านธรรมะหลวงตาวัดทุกวัน ได้ที่ www.luangta.in.th